

2) Savienības tiesības, it īpaši tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata prāvā, kas interpretēts tādējādi, ka tāda konsorcijs dalībniekiem, kurš iesniedzis piedāvājumu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, tiek liegta iespēja individuāli lūgt atļūdzināt zaudējumus, ko tie individuāli cietuši saistībā ar lēmumu, ko pieņēmusi iestāde, kura nav līgumslēdzēja iestāde un šajā procedūrā ir iesaistīta atbilstoši piemērojamajām valsts tiesību normām, un kurš var ietekmēt šīs procedūras gaitu.

(¹) OV C 142, 07.06.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV/Plus Warenhandels-gesellschaft mbH

(Lieta C-304/08) (¹)

(Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram principā tiek aizliegta komercprakse, kurā patērētāju piedalīšanās konkursā vai loterijā ir atkarīga no preces pirkuma vai pakalpojuma izmantošanas)

(2010/C 179/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Atbildētāja: Plus Warenhandels-gesellschaft mbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesgerichtshof — Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004

(OV L 149, 22. lpp.), 5. panta 2. punkta interpretācija — Komerccprakse savienot preču pārdošanu ar loteriju reklāmas nolūkā, kas klientam ļauj piedalīties valsts izlozē, ja viņš, pērkot preces, ir savācis zināmu daudzumu bonusa punktu — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram komercprakse, kurā patērētāju dalība konkursā vai loterijā reklāmas nolūkā tiek padarīta atkarīga no preces pirkšanas vai pakalpojuma izmantošanas, principā nav likumīga neatkarīgi no tā, vai konkrētajā gadījumā reklāmas pasākums kaitē patērētāju interesēm

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"), ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamata prāvā, kurā ir paredzēts tādas komercprakses principiāls aizliegums, neņemot vērā īpašos konkrētās lietas apstākļus, kurā patērētāju dalība konkursā vai loterijā tiek saistīta ar preces pirkumu vai pakalpojuma izmantošanu.

(¹) OV C 247, 27.09.2008.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2010. gada 20. maija spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-308/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Savvaļas fauna un flora — Aizsardzības sistēma pirms dzīvotnes ierakstīšanas Kopienā nozīmīgo teritoriju sarakstā — 12. panta 4. punkts — Lauku ceļa pārbūves projekts)

(2010/C 179/04)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un D. Recchia)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — N. Díaz Abad)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.), kas interpretēta Tiesas 2005. gada 13. janvāra spriedumā lietā C-117/03 un 2006. gada 14. septembra spriedumā lietā C-244/05, kā arī pienākumu, kas izriet no iepriekš minētās direktīvas 12. panta 4. punkta, neizpilde — Lauku ceļa no Viljamanrike de la Kondesas [Villamanrique de la Condesa] (Seviļa) uz El Rosio [El Rocío] (Uelva) pārbūves projekts

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 12. janvāra spriedums (Sozialgericht Dortmund (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Domnica Petersen/Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

(Lieta C-341/08) (¹)

(Direktīva 2000/78/EK — 2. panta 5. punkts un 6. panta 1. punkts — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — Valsts tiesību norma, kas nosaka 68 gadu maksimālā vecuma robežu darbam zobārsta, kas ir noslēdzis līgumu ar sociālās apdrošināšanas iestādēm, profesijā — Izvirzītais mērķis — Veselības aizsardzībai nepieciešama pasākuma jēdziens — Konsekvence — Pasākuma atbilstība)

(2010/C 179/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Sozialgericht Dortmund

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Domnica Petersen

Atbildētāja: Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

Piedaloties: AOK Westfalen-Lippe, BKK-Landesverband Nordrhein-Westfalen, Vereinigte IKK, Deutsche Rentenversicherung Knappsc-

haft-Bahn-See — Dezernat 0.63, Landwirtschaftliche Krankenkasse NRW, Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, Kassenzahnärztliche Vereinigung Westfalen-Lippe

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sozialgericht Dortmund — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.), 6. panta interpretācija — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — Jēdziens “likumīgs mērķis”, kas var pamatot atšķirīgu attieksmi vecuma dēļ, kā arī jēdziens šā mērķa sasniegšanai “piemērots un vajadzīgs līdzeklis” — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru pacientu veselības aizsardzības nolūkos tiek paredzēts maksimālais vecums darbam sociālās apdrošināšanas iestāžu apstiprināta zobārsta profesijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts pasākumu, kāds ir pamata lietā, ar kuru tiek noteikta maksimālā vecuma robeža, šajā gadījumā 68 gadi, lai strādātu zobārsta, kas noslēdzis līgumu ar sociālās apdrošināšanas iestādēm, profesijā, ja šī pasākuma vienīgais mērķis ir aizsargāt pacientu veselību pret šo zobārsta darba kvalitātes samazināšanos pēc minētā vecuma sasniegšanas, ņemot vērā, ka šāda pati vecuma robeža netiek piemērota zobārstiem, kas nav noslēguši līgumus ar sociālās apdrošināšanas iestādēm.

Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz tādu pasākumu, ja tā mērķis ir nodarbinātības iespēju sadale starp paaudzēm zobārstu, kas ir noslēguši līgumu ar sociālās apdrošināšanas iestādēm, profesijā, gadījumā, kad, ņemot vērā situāciju attiecīgajā nodarbinātības tirgū, šis pasākums ir atbilstošs un vajadzīgs šī mērķa sasniegšanai.

Valsts tiesa ir tā, kurai ir jānosaka pasākuma, ar kuru tiek noteikta minētā vecuma robeža, mērķis, noskaidrojot šī pasākuma saglabāšanas iemeslu;

- 2) gadījumos, kad tāds tiesiskais regulējums kā pamata lietā, ņemot vērā tā mērķi, ir pretrunā ar Direktīvu 2000/78, valsts tiesai, kas izskata lietu starp privātpersonu un tādu administratīvo iestādi kā Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe, ir jāizlemj par šī tiesiskā regulējuma nepiemērošanu, pat ja tas ir pastāvējis pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās un valsts tiesību akti neparedz minētā regulējuma atcelšanu.

(¹) OV C 260, 11.10.2008.